

לאחר שסירב לקבל אותה כמזכירתו, המשיך נחשון והתנגד גם למיקומה של יהודית בחדר המקשר בינו לגלעד.
אלא שהפעם סירב גלעד לוותר. הוא לא חלם להרחיק את יהודית מקירבתו. הפעם נסוג נחשון. מזכירתו החדשה, שרה פלורנטין, נאלצה לנודד הרחק מהביס שלה, בעוד העובדת הזמנית, הפקידה הפשוטה והחדשה — קיבלה חדר ליד המנכ"ל.
סיכסוך פעוט לכאורה זה גרם לשיבוש יחסי העבודה במשרד לתקופה ממושכת. במהלך המלחמה, השתמשו גם יריביו של גלעד, וגם אהרני — באותו נימוק עצמו: שני הצדדים הזכירו כיצד, בתחילת 1966, התפטר גלעד מתפקידו דאז, כמישנה

לא פעם הציגה בפני האישיות הבכירה אוליטימטום "או אני — או הוא". הבוס נכנע, פיטר את ההוא. בשני מקרים לפחות, הוא אלה פקידים בכירים, שפיתוריהם הביאו נזק עצום למשרדו — שלא לדבר על מישקע הרצון הרע שנוצר.
בהזדמנות אחרת, היא עשתה לו בושת במגע מסויים שהיה לו עם אמצעי התקשורת. עד היום מודעוטים מקורביו לזכר הפרשה.
האיש הבכיר עצמו, גם במידה שהוא מכיר בנוקים הנגרמים לו, חסר אונים לעשות משהו בנדון. הוא התרגל לחנה, עם השנים, אינו מסוגל לחשוב על אדם אחר בעולם שעליו יוכל לסמוך כמו עליה.

מנהל הטלוויזיה החליף

פעמיים את נשותיו במזכירותו

למנכ"ל משרד המסחר והתעשייה. הסיבה: השר דאז, חיים צדוק, מינה אדם אחר לתפקיד המנכ"ל — כשגלעד האמין שתפקיד זה מגיע לו. "אין להביא אדם מבחוץ, מאנשי שלומנו, לתפקידים מרכזיים במשרד", הכריז או גלעד.
אם למרות זאת קם עתה גלעד והביא את יהודית בן-ישראל, ומבחוץ, ולתפקיד מרכזי — מוכיח הדבר רק על כוחה של יהודית, טענו מגיניו של גלעד.
הצרה היא, שזה מה שטענו גם משמיציו.

והוא מסורף אחריה עד שיגעון. הגם היא? אינני יודעת. מכל מקום, בגלל הרומן הזה, היא לא התחתנה עד היום.

מקרהו של ישראל גלעד, בשעתו מנכ"ל משרד הפיתוח, ניתן לראות כיצד גולשים הקשרים הפרטיים בין הבוס והמזכירה לתחומי העבודה, גורמים כמו במקרה זה, למהומה.

בפרשת ישראל גלעד, התחלפו היוצרות הקלאסיות: יהודית בן-ישראל היתה בתחילה ידיתו — ורק אחרי זה הוא דאג לקחתה למזכירה.

יהודית, הכירה את גלעד לאחר גירושה מבעלה, אחד מעובדי שירותי ישראל. לו היתה נשואה 12 שנה. גלעד הוא גבר סימפטי, בן 50, שהצטרף למנגנון המדינה עם עלותו ארצה ב-1949, ובלט מרגע ראשון כביוצרי עיסוק מוכשר. עשר שנים לאחר מכן היה כבר המישה לממונה על הכנסות המדינה. ב-1967, ישב כבר בגיבוי הנכבד של מנכ"ל משרד הפיתוח.

היה זה זמן קצר לאחר מינויו זה, כשאחת הפקידות הקטנות במשרדו יצאה לחופשת לידה. המנכ"ל הרים טלפון, הזעיק את יתר ידית בן-ישראל, שעבדה אז במשרדו של עורך-הדין הירושלמי פנחס רבינוביץ.

הגייעה יהודית למשרד הפיתוח.

אלא שהיא לא תפסה את מקומה של הפקידה הקטנה שיצאה לחופשה, ואשר במקור מה כביכול באה, או, לא.

היא קיבלה את החדר שקיושר בין משרדו הפרטי של המנכ"ל למשרדו של המישה שלה, אלוף-מישה (מיל), אהרון נחשון.

היה זה גלעד עצמו שהכריז, כאשר נכנס לתפקידו כמנכ"ל — כפי שהכריז כל הידיתים: "יש לשנות את השיטה לפיה ממינים לתפקידים שונים אנשים שנה עתה נכנסו לתפקידים החסרים את היידע הדרוש". בעברית פשוטה, לא דיפלומטית: יש להפסיק לחקק תפקידים על בסיס של פרויטקציה.

משום כך, נתקבלה יהודית לעבודה במשרדו של גלעד ללא צל של פרוטקציה: היא נתמנתה כמזכירתו של נחשון. כמו כן, מאחר שלא ניתן היה להתקבל לעבודה שלא באמצעות ליטת העבודה, הלכה ונרשמה בליטתה כמחוסרת-עבודה.

התקנתו במשרד הפיתוח היתה כללית.

נחשון זעם על שיהודית הודבקה על שמו, ועל האווירה העכורה שנוצרה במשרד בגלל התמרמרות העובדים, על הגיבוי השכן בו זכתה הפקידה החדשה.

הוא התמרד, סירב לקבל את יהודית כמזכירתו, תבע לקבל מזכירה מקובלת, כי אמצעות מיכרו פנימי.

גלעד נכנע. במיכרו הפנימי זכתה בתפקיד אחת העובדות החתיקות, שרה פלורנטין.

לפי דבריהם של עובדי המשרד, היתה זו לשינה החופשייה של יהודית עצמה שגרמה לכל המהומה. כאשר הגיעה למשרד, סיפרה בתמימות שגלעד הבטיח לה את הגיבוי של מזכירתו. כאשר התעורר הסקאנדל, ניסה גלעד להדביק אותה לנחשון.

כך בזה עוד לא נסתיימה מלחמת הכיסאות.

חלומו של בוס בצמרת, תאב כוח ורצון להתפאר: מזכירתו מוצגת בפני כל הקוליות, גורמת להתפעלות כללית.

פירחח צעיר. במקרה הטוב, הוא בגיל העמידה. במקרים אחרים, כבר אינו מסוגל לעמוד אפילו.

לתוך מסגרת חייו האפורים של התיישן הוקן הזה נכנסת המזכירה: צעירה, יעילה, זריזה, תוקפנית. במקרים רבים, גם חתיכה. גם כשאנינה חתיכה, הוא רואה אותה תמיד בשעותיה המוצלחות ביותר: מאופרת, מלאת מרץ, חייכנית, אדיבה, מבינה, מתחשבת, עוורת, מגינה על האינטרסים שלה, מנספת את ישבנה מול עיניו בכל הזדמנות, תורקעת שד לתוך כתפו באקראי פה, באקראי שם.

להתגרש מהאשה החדשה-היחסית, להתחתן שוב פעם עם המזכירה התורנית. וכן הלאה וכן הלאה.

האישיות מזכירה פרטית, כאשר היא מתכננת את השתלטותה על איש הצמרת שלה, איננה חושבת על עתיד רחוק כל כך. ואם חושבת — איננה מאמינה שזה יקרה לה.

מאחר שהיתה כבר בתפקיד המזכירה, היא סבורה שתדע להתגונן, כאשר תהיה לרעיית הבוס, מפני הווממות החדשות.

היא טועה, כמובן. מכל שלוש הנפשות הפועלות, במשולש המזכירה-הבוס-האשה, מובילת האשה ביותר באמצעים שבידה.

היא יכולה לעשות רק מה שעשתה אשה תול האיש הבכיר, מה שעושות נשותיהם של כל אישי הצמרת החושדות כי המזכירה הפרטית של בעלן רוצה להח

אמרה בישראל נכון מצב זה פי שבעים ושבע: בארץ הקודש שורה צמרת המדינה, בכל התחומים, מחבריה שיתחילו בקטנות, שהיו קיבוצניקים פשוטים,

„בוס מתגרש כדי להתחתן עם

מזכירתו — מפסיד

גם אשה טובה וגם מזכירה טובה"

פקידים קטנים, חלוצים צנועים — ולפתע הוטלו, עם קום המדינה, ליורה הרוחת של מקום בצמרת — על הרגשת הכוח המשכרת שבה, על תחת העשייה ותחושת ההגנה של ביצוע דברים בכירים.

לפתע, באחת, נותרו נשותיהם מאחוריהם מרחק רב, ללא כל סיכוי להישאר צמודות לצד הבעל. במקום האשה, שנהייתה לפתע קטנה, אפורה, פרובינציאלית, לא מבינה — הופיעה המזכירה — כשהיא היפיף הגמור. היא מעולם לא רבה איתו כמו אשתו. היא מעולם לא מטיפה לו מוסר כמו אשתו. היא מעולם לא מופיעה בפניו קמוטה, לא מסור דת, עצבנית, טרודה. היא מעולם לא הכירה אותו כבחור קטן ומסכן המתחיל את דרכו.

עם המזכירה, ניתנת לו ההזדמנות החלומית להתחיל את חייו מחדש. עם אשה חדשה, צעירה, המכירה אותו רק כבוס הגדול. הוא היה צריך להיות מאבן כדי לא ליפול בפח.

ליף תואר: להתחיל לבקר כל יום במשרד, לרחוץ, להטייל מורא, לחקור, דדרוש.

אלא שכל זה מועיל, לרוב, כמו כוסות רוח למת. רק לעיתים רחוקות מצליחה האשה להטיל טרור על בעלה במידה כזו, שסיכום להיפטר ממזכירתו. וגם זה, כשי מתרחשי מתרחש יותר בעולם העסקים הי-פרטיים, מאשר במישור הציבורי-ממלכתי. כך, הופכת גם המזכירה התכנית ביו-תר, כאשר היא נישאת לבוס, לבעלת עמדה טאקטית נחותה ביחס למזכירה החדשה. ראה חגי פינסקר וגומר.

מצב, ברגע, הוא, אם כן, כדלהלן: מצד אחד, המזכירה מתקיפה בכיוון הי-טבעי, מצד שני, האשה מנסה להגן על הי-שער — ללא הצלחה רבה. ומצד שלישי, הבוס, מה איתו?

הוא, במאבק זה, נחשב כמת. מרגע ראי שון, אין לו כמעט אף פעם סיכוי להימלט. התמונה, כמעט תמיד, חוזרת על עצמה כמו בשטאנץ: הבוס, אם כבר זכה לכבוש לעצמו מקום בצמרת, לא יכול להיות